

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 28. mai 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 256	19/01086-1	Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 28. mai 2019	1
Sak 257	19/00657-2	Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017201 - Bygdøy allé 5 (201801564)	1
Sak 258	19/00732-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015046 - Kjøllberggata (201802069)	5
Sak 259	19/00835-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014369 - Jørgen Moes gate 2(201807731)	8
Sak 260	19/00840-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3019012 - Neuberggata 31 (201802237)	13
Sak 261	19/00842-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015201 - Christies gate 26 (201802228)	17
Sak 262	19/00848-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016601 - Vibes gate 13 (201802041)	21
Sak 263	19/00849-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018058 - Hermann Foss gate 4C (201802339)	25
Sak 264	19/00850-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3012354 - Kjøllberggata 27 (201802813)	29

<u>Sak 265</u>	19/00851-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015519 - Seilduksgata 6 (201803164)	33
<u>Sak 266</u>	19/00874-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014030 - Schleppegrells gate 17 (201803170)	37
<u>Sak 267</u>	19/00875-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015521 - Markveien 14 (201803161)	41
<u>Sak 268</u>	19/00965-2	Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013728 - Toftes gate 2 (201801383)	45
<u>Sak 269</u>	19/01029-2	Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201900108)	50
Sak 270	19/00694-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900508) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 271	19/00700-2	Klage på utmåling av tilskudd til tilpasning - Bydel St. Hanshaugen (201900700) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 272	19/01001-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901213) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 273	19/01002-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901401) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 274	19/01006-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Stovner (201901382) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 275	19/01008-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900511) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	
Sak 276	19/01044-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901465) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 277	19/01050-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201901378) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 278	19/01054-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901462) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 279	19/01007-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201900772) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 280	19/01052-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901254) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 281	19/01003-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Grorud (201901415) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 282	19/01004-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201900682) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 283	19/01043-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201901466) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 284	19/01049-2	Klage på innvilget bytte av kommunal bolig - Bydel Alna (201901420) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 285	19/01053-2	Klage - Avslag på søknad om omsorgsbolig - Bydel St. Hanshaugen (201900575) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 286	19/01010-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Gamle Oslo (201900683) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 287	19/01056-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til refinansiering - Bydel Søndre Nordstrand (201901389) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 288	19/01057-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901049) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 289	19/01059-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Søndre Nordstrand (201901285) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 290	19/01071-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Sagene (201901327) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 291	19/01073-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Grünerløkka (201901404) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 292	19/01075-2	Klage - Avslag på søknad om boligtilskudd - Bydel Bjerke (201901712) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 293	19/01069-2	Klage - Avslag på søknad om etteroppmelding til privatisteksamen (201903062) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 294	19/00655-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801756) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 295	19/01028-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201801750) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 296	19/01037-2	Klage - Vedtak om tilbakekall av drosjeløyve (201808541) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 297	19/01087-1	Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 28. mai 2019

Sak 256 Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 28. mai 2019

Saken gjelder:

- E-post av 09.05.2019 fra Byrådsavdeling for miljø og samferdsel med informasjon om restansesituasjonen i klagesaker.

Sak 257 Klage - Ileggelse av miljøgebyr nr. 3017201 - Bygdøy allé 5 (201801564)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 25.03.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31. januar 2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3017201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 24. januar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Bygdøy allé 5. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 31. januar 2018. Avvisere hang ute hele perioden (se vedlegg 2-9). Da etaten kontrollerte bygården den 31. januar 2018, hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

1.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ileggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Bygdøy alle 5 AS, ved styremedlem Hagbarth Schjøtt, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om ileggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 2. februar 2018. Klage ble fremmet 13. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at avviserne ikke har hengt oppe hele den tiden Bymiljøetaten påstår. Klager skriver at de tok ned flaggene 25. januar 2018, etter at det var fjernet snø fra taket. Avviserne ble hengt opp igjen 29. januar 2018, da det hadde falt snø.

Klager er klar over at avviserne ikke skal henge oppe lengre enn den tiden det tar å fjerne det som kan være farlig, og ber om at miljøgebyret frafalles i sin helhet.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. De aktuelle avviserne ble observert for første gang 24. januar 2018, og etaten hadde daglige kontroller i perioden fram til miljøgebyret ilagt 31. januar 2018. Dette er dokumentert med foto.

Etaten opplyser om at de i ettertid har påført dato på bildene, da de benytter en teknisk løsning hvor disse opplysningene kun fremgår av foto tatt i forbindelse med selve illeggelsen, som i denne saken skjedde 31. januar 2018.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 15. februar 2018.

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten).

Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier bestrider at avviserne har hengt oppe i den perioden som ligger til grunn for illeggelsen av miljøgebyret, og mener at avviserne var nede i perioden 25. til 29. januar. Bymiljøetaten har lagt ved bilder som er tatt hver dag i kontrollperioden 24. til 31. januar.

I saker om ilagt miljøgebyr legger faglig sekretariat som utgangspunkt til grunn den dato Bymiljøetaten har påført bildene. Ettersom det i dette tilfellet er bestridt at avviserne har hengt ute i kontrollperioden, har sekretariatet for ordens skyld innhentet originale bildefiler fra Bymiljøetaten (vedlegg 2-9). Filinformasjonen bekrefter at bildene har blitt tatt på de datoene som er påført dem (24. til 31. januar). Sekretariatet kan derfor ikke se at det er holdepunkter for å legge klagers anførsel til grunn. Sekretariatet finner det sannsynliggjort at avviserne hang oppe i hele perioden 24. til 31. januar.

Bymiljøetaten har bemerket at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier. Faglig sekretariat er enig i dette, og legger til at avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter faglig sekretariats syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 31. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3017201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier bestrider at avviserne har hengt oppe i den perioden som ligger til grunn for illeggelsen av miljøgebyret, og mener at avviserne var nede i perioden 25. til 29. januar. Bymiljøetaten har lagt ved bilder som er tatt hver dag i kontrollperioden 24. til 31. januar.

I saker om ilagt miljøgebyr, legger klagenemnda som utgangspunkt til grunn den dato Bymiljøetaten har påført bildene. Ettersom det i dette tilfellet er bestridt at avviserne har hengt ute i kontrollperioden, har klagenemnda for ordens skyld innhentet originale bildefiler fra Bymiljøetaten (vedlegg 2-9). Filinformasjonen bekrefter at bildene har blitt tatt på de datoene som er påført dem (24. til 31. januar). Klagenemnda kan derfor ikke se at det er holdepunkter for å legge klagers anførsel til grunn. Nemnda finner det sannsynliggjort at avviserne hang oppe i hele perioden 24. til 31. januar.

Bymiljøetaten har bemerket at bygården ligger i en mye beferdet gate, og at dette stiller skjerpede krav til gårdeier. Klagenemnda er enig i dette, og legger til at avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter klagenemndas syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 258 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015046 - Kjølberggata (201802069)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 01.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 27.1.2018 ble det i Kjølberggata ved nr. 27 observert avvisere som var hengt opp utenfor bygården. Bymiljøetaten foretok kontroll av bygården hver dag frem til 3.2.2018. Avvisere hang ute hele perioden (se dok 3a-j). Da etaten kontrollerte bygården den 3.2.2018 hadde avvisere hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Kjølberggata 27 A påklaget vedtaket den 21.2.2018 (dok 5). Klager har anført at avviserne ble tatt ned den 28.1.2018 og satt opp igjen den 1.2.2018. Årsaken til dette var at det var varslet dårligere vær. Bygården har to loftsleiligheter med innfelte balkonger hvor det samles mye snø. I frykt for at dette skulle rase ned etter dager med sol, ble avvisere hengt opp igjen etter en drøfting i styret. Siden beboerne i disse leilighetene er ukependlere, har ikke styret tilgang til leilighetene for å rydde snø. For å være på den sikre siden, ble styret derfor enige om å henge opp avvisere igjen.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Kjølberggata 27 A, 0653 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som

ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 6.2.2018. Klagen ble fremsatt 21.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at gårdeier selv er ansvarlig for å gjøre seg tilstrekkelig kjent med gjeldende regelverk. Som gårdeier er man pålagt å henge ut avvisere når

det er fare for takras, og ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre viser etaten til at de har erfaring med at avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelser for

fri ferdsel, og at de kan miste sin varslings effekt dersom de blir hengende for lenge.

Bymiljøetaten understreker at det ikke er riktig at avvisere ble tatt ned den 28.1.2018. Etatens betjenter var på adressen hver dag i kontrollperioden, og dokumenterte med foto at avvisere også hang ute i perioden som gårdeier mener de ble tatt ned. Avviserne hang følgelig oppe i mer enn 7 dager.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 5.3.2018.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted. Klager har anført at avvisere ikke hang oppe hele perioden. Avviserne ble tatt ned den 28. januar, men ble hengt opp igjen et par dager senere fordi det var varslet dårligere vær. Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 27.1.2018 ble det observert avvisere utenfor bygården i Kjølberggata nr. 27.

Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 3.2.2018, og konstaterte at avvisere hang oppe i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at *«avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding»*. I dette tilfellet har ikke gårdeier dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Gårdeier begrunner styrets avgjørelse om å henge opp avvisere med at det var meldt dårligere vær.

Faglig sekretariat understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Faglig sekretariat mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Når det gjelder klagers anførsel om at avviserne ble tatt ned den 28.1.2018 og senere hengt opp

igjen den 1.2.2018, viser faglig sekretariat til at vi tok kontakt med Bymiljøetaten i forbindelse med klagebehandlingen, og fikk oversendt originalbildene fra kontrollen (se vedlegg 2a-g). På filinformasjonen på originalbildene står det når bildene ble tatt. Informasjonen viser at Bymiljøetaten var på adressen hver dag fra og med den 27.1.2018, til miljøgebyret ble ilagt den

3.2.2018. De oversendte originalbildene viser at avvisere hang oppe hele perioden. Klager kan derfor ikke høres med denne anførselen.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 21.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 3.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015046 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert opphengte avvisere i en lengre periode enn fristen i vedtektene på 7 dager.

Klager har anført at avvisere ikke hang oppe hele perioden. Avviserne ble tatt ned den 28. januar, men ble hengt opp igjen et par dager senere fordi det var varslet dårligere vær. Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Den 27.1.2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Kjølberggata nr. 27. Bymiljøetatens betjenter foretok kontroller av bygården hver dag frem til den 3.2.2018, og konstaterte at avvisere var hengt opp i hele perioden. Av politivedtekten § 4-1 første ledd siste setning fremgår det at *«avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding»*. I dette tilfellet har ikke gårdeier dokumentert lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.

Klagenemnda understreker at avvisere kun skal brukes i den korte perioden fra det oppstår rasfare til det er praktisk mulig å fjerne snø og is fra taket. Dersom avvisere blir hengende ute når det ikke er behov for det, kan avviserne miste sin varslings effekt. Klagenemnda mener også at unødig bruk av avvisere kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Riktig fremgangsmåte i slike situasjoner er derfor å sette ut avvisere med en gang snø og is truer med å falle ned fra taket. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avviserne straks fjernes.

Når det gjelder anførselen om at bildene er tatt samme dag, viser klagenemnda til faglig sekretariats redegjørelse. De oversendte originalfilene viser at avvisere hang ute under hele kontrollperioden. Klagenemnda mener at klager dermed ikke kan høres med denne anførselen.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00835]

Sak 259 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014369 - Jørgen Moes gate 2(201807731)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 17.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3014369 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 21.2.2018 ble det i Jørgen Moes gate ved nr. 2 observert overheng av snø og is på taket av bygården. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Det var satt opp avvisere, men forholdene ble vurdert som så ustabile at Bymiljøetatens betjent mente det var nødvendig å tilkalle Brann- og redningsetaten for å rydde taket. Forholdene på stedet ble dokumentert med foto (dok 3a-æ).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget den 11.3.2018 (dok 5). Klager anfører at Bymiljøetaten skulle ha varslet gårdeier forut for illeggelsen av miljøgebyret. I tillegg vises det til at brannvesenet ikke ryddet hele taket slik at gårdeier måtte bekoste fjerning av is og snø to ganger. Videre forklarer klager at avvisere var satt opp to-tre dager før miljøgebyret ble ilagt. På dette tidspunktet mener klager at isdannelsen var svært beskjeden, og at det da ikke ble vurdert å foreligge noen fare for ras. Endelig har klager bedt om å få opplyst hvem som klaget inn forholdet til Bymiljøetaten.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Jørgen Moes gate 2 c/o Solregn, Postboks 29, 1483 Hagan som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 26.2.2018. Klagen ble fremsatt 11.3.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen av klagen at snø og is som raser fra taket på en bygård, kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt.

I denne saken har klager opplyst om at det 2-3 dager før illeggelsen av miljøgebyret ble hengt ut avvisere, og at det på dette tidspunktet, i følge klager, var relativt beskjedne mengder med snø og is på taket. Bymiljøetaten understreker at det ikke er anledning til å sette ut avvisere for å avvente utviklingen av forholdene på taket. Avvisere skal bare brukes som et midlertidig varsel når det også bestilles rydding av tak.

Brann- og redningsetaten ble rekvirert fordi bybetjenten vurderte at snø og is truet med å rase ned fra hustaket mot offentlig sted. Bymiljøetaten bemerker at i forbindelse med denne typen oppdrag har ikke Brann- og redningsetaten kapasitet til å rydde hele taket, men fjerner snø og is som utgjør en umiddelbar fare. Resterende snø og is må gårdeier selv fjerne for å oppfylle sine plikter etter politivedtektene.

Videre bemerker Bymiljøetaten at dersom det mottas dokumentasjon som viser at gårdeier på tidspunktet for illeggelsen av miljøgebyret hadde rekvirert bistand, og det er saklig grunn for at taket ikke var ryddet på illeggelsestidspunktet, vil etaten frafalle gebyret. Slik dokumentasjon ble etterspurt i etatens brev til gårdeier av 14.4.2018 og 3.5.2018, men ikke mottatt. Gårdeier har i e-post opplyst om at avvisere ble hengt ut ca. 18.2.2018, og at rydding av tak ble bestilt og utført 21.2.2018.

Bymiljøetaten opplyser også om at betjenten forsøkte å komme i kontakt med gårdeier. Betjenten klarte ikke å oppnå kontakt, og rekvirerte derfor Brann- og redningsetaten for å sikre taket.

Endelig viser etaten til at de ikke har anledning til å oppgi navn på publikum som kontakter Bymiljøetaten i forbindelse med denne typen oppdrag, da tipset ikke er tilknyttet saken på en slik måte at det kan gis innsyn, jf. offentleglova § 24 annet ledd. Bymiljøetaten understreker at når etaten mottar tips fra publikum, blir en betjent sendt til stedet for å undersøke forholdene. Det er betjenten som foretar en vurdering om hvorvidt det skal ilegges miljøgebyr eller ikke.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 21.6.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3014369 for overtredelse av politivedtektens § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert overheng av snø og is langs taket på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har anført at avvisere var hengt opp to-tre dager før illeggelsen av miljøgebyret, men at det på dette tidspunktet ikke forelå fare for ras. Videre anfører klager at Bymiljøetaten skulle ha varslet gårdeier forut for illeggelsen av miljøgebyret. I tillegg vises det til at brannvesenet ikke ryddet hele taket slik at gårdeier måtte bekoste fjerning av is og snø to ganger. Endelig har klager bedt om å få opplyst hvem som klaget inn forholdet til Bymiljøetaten.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, og informert etaten om at bistand ble rekvirert og taket ryddet samme dag som miljøgebyret ble ilagt. Etter at klagesaken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd har klager sendt faktura for gjennomført rydding av tak den 21.2.2018.

Faglig sekretariat minner om at det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Faglig sekretariat vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det er fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. Da gårdeier hang opp avvisere, skulle det også vært sørget for at taket ble ryddet snarest.

Faglig sekretariat mener at fotodokumentasjonen tydelig viser store mengder snø og is som henger over takrenna på bygården. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at det blir ryddet snarest.

Faglig sekretariat mener derfor at gårdeier i denne saken ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1.

Når det gjelder anførselen om at Brann- og redningsetaten ikke ryddet hele taket, vil faglig sekretariat bemerke at oppsyn og rydding av tak faller inn under gårdeiers plikter. Brann- og redningsetaten tilkalles i de tilfellene hvor det vurderes å foreligge en akutt fare for at snø og / eller is vil falle ned mot offentlig sted. Faglig sekretariat deler Bymiljøetatens oppfatning om at resterende snø og is må gårdeier selv fjerne.

Endelig har klager bedt om å få informasjon om hvem som tipset Bymiljøetaten om forholdet. Etaten har sagt at de ikke har anledning til å oppgi navn på publikum som kontakter Bymiljøetaten i forbindelse med denne typen oppdrag. Offentleglova § 24 annet ledd første setning lyder:

«Det kan gjerast unntak frå innsyn for melding, tips eller liknande dokument om lovbrøt frå private.»

Av rettleiaren til offentleglova (s. 144) følger det at et vilkår for å gjøre unntak fra melding, tips eller lignende, er at dokumentet gjelder lovbrudd. Det kreves derimot ikke at det er tale om et straffbart lovbrudd, men gjelder også lovbrudd som er undergitt administrative eller tjenstlige sanksjoner. Det er heller ikke et krav for å anvende unntaket i § 24 annet ledd, at det er sikkert at det faktisk har skjedd et lovbrudd. I denne saken har en privatperson tipset Bymiljøetaten om et mulig brudd på politivedtektene, og unntaksbestemmelsen i offl. § 24 annet ledd første setning kommer til anvendelse. Klager har dermed ikke rett til innsyn i opplysninger vedrørende tipseren. Dersom klager ønsker å påklage vurderingen om innsyn i tipset, må en egen klage om dette fremmes for Bymiljøetaten.

Etter en helhetlig gjennomgang av saken, anbefaler faglig sekretariat at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 11.3.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 21.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3014369 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert overheng av snø og is langs taket på bygården.

Klager har anført at avvisere var hengt opp to-tre dager før illeggelsen av miljøgebyret, men at det på dette tidspunktet ikke forelå fare for ras. Videre anfører at Bymiljøetaten skulle ha varslet gårdeier forut for illeggelsen av miljøgebyret. I tillegg vises det til at brannvesenet ikke ryddet hele taket slik at gårdeier måtte bekoste fjerning av is og snø to ganger. Endelig har klager bedt om å få opplyst hvem som klaget inn forholdet til Bymiljøetaten.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt. Gårdeier har i denne saken hengt opp avvisere, og informert om at bistand ble rekvirert og taket ryddet samme dag som miljøgebyret ble ilagt.

Klagenemnda mener det ikke er tilstrekkelig å kun henge ut avvisere når det er fare for at snø og is kan rase fra taket. Som gårdeier er man også pålagt å ha rutiner for å rydde taket, og iverksette konkrete tiltak snarest mulig. Klagenemnda vil også understreke at avvisere kun skal henges opp når det *er* fare for at snø eller is raser fra hustak mot offentlig sted. Avvisere skal brukes for å varsle forbipasserende om fare/ulempe ved å ferdes på fortauet. I denne saken skulle gårdeier besørget rydding av taket så fort som mulig etter at avvisere var hengt opp.

Klagenemnda bemerker at fotodokumentasjonen tydelig viser store mengder snø og is som henger over takrenna på bygården. Gårdeier må innarbeide gode rutiner for hyppig oppsyn av taket og sørge for at det blir ryddet snarest.

Klagenemnda mener derfor at gårdeier i denne saken ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1.

Når det gjelder klagers anførsel om at Bymiljøetaten skulle ha varslet gårdeier forut for illeggelsen av miljøgebyret, så vil klagenemnda bemerke at det forventes at klager er godt kjent med gårdeiers plikter som følger av politivedtekten § 4-1. Det er derfor ikke avgjørende for

saken at Bymiljøetatens betjent ikke kom i kontakt med gårdeier før miljøgebyr ble ilagt og Brann- og redningsetaten ble rekvirert.

Hva gjelder anførselen om at Brann- og redningsetaten ikke ryddet hele taket, vil klagenemnda understreke at oppsyn og rydding av tak faller inn under *gårdeiers* plikter. Brann- og redningsetaten tilkalles i de tilfellene hvor det vurderes å foreligge en akutt fare for at snø og/eller is vil falle ned mot offentlig sted. Resterende snø og is må gårdeier selv fjerne.

Om hvorvidt klager har rett til å gjøre seg kjent med opplysninger knyttet til tipset Bymiljøetaten mottok, støtter klagenemnda faglig sekretariats vurdering.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00840]

Sak 260 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3019012 - Neuberggata 31 (201802237)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3019012 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 12.2.2018 ble det i Neuberggata ved nr. 31 observert et overheng av snø og is på taket av bygården, og Bymiljøetaten vurderte at det forelå fare for takras. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-e).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget av gårdeier den 27.2.2018 (dok 5). Klager anfører at avvisere ble satt opp 23.1.2018. Klager hevder at avviserne må ha blitt fjernet av uvedkommende i ettertid. Videre anfører klager at han mottok en telefon fra en beboer i gården på illeggelsesdatoen, som fortalte at det begynte å dukke opp små istapper hengende fra taket. Klager bestilte rydding av taket samme dag. Videre anfører klager at han snakket med Bymiljøetatens betjent på stedet, og at han etter samtale med betjenten ble stående og passe på området til rekvirert bistand ankom. Klager hevder at betjenten sa at saken ville glemmes dersom han passet på området.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Tore Joachim Frich, Oksenøyv. 71, 1366 Lysaker som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er Frich part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 14.2.2018. Klagen ble fremsatt 27.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at dersom snø eller is truer med å falle ned fra hustak mot et offentlig beferdet fortau, er gårdeier pliktig å sette opp avvisere på stedet og videre sørge for at taket snarest blir ryddet for snø og is. Politivedtekten § 4-1 stiller strenge krav til gårdeier, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt av Bymiljøetaten.

Bymiljøetaten har i sin vurdering av klagen vist til at betjenten som ila miljøgebyret observerte et overheng av snø og is, uten at avvisere var hengt opp. Etaten bemerker at dette tydelig fremgår av betjentens fotodokumentasjon. Videre viser de til at det av betjentens internkommentar (dok 2) fremgår at gårdeier kom ut da betjenten var på stedet, og informerte om at rydding av taket var bestilt. Ifølge betjenten sikret han området med sperrebånd, og han ga gårdeier beskjed om å passe på sperringene og deretter fjerne dem etter at taket var ryddet. Bymiljøetaten bemerker i denne sammenheng at betjenten ikke har gitt beskjed til gårdeier om at miljøgebyret ble frafalt dersom gårdeier passet på det avspærrede området.

Videre bemerker Bymiljøetaten at politivedtekten § 4-1 stiller krav til regelmessig tilsyn med bygården, slik at nødvendige tiltak kan iverksettes så snart det oppstår fare om ras.

Bymiljøetaten legger til at det er gårdeiers eget ansvar å sikre avvisere på tilstrekkelig måte for å unngå at de kan fjernes av uvedkommende. I denne forbindelse pekes det også på at et tilstrekkelig tilsyn med bygården kunne avdekket at avviserne var fjernet på et tidligere tidspunkt.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 5.3.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye

opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3019012 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og is på taket av bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager har anført at avvisere ble hengt opp den 23.1.2018, men at de må ha blitt fjernet av uvedkommende. Videre anfører klager at rydding ble bestilt samtidig som Bymiljøetaten var på stedet, og at han passet på området til rekvirert bistand ankom.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn ved taket på bygården.

I denne saken anfører klager at avvisere hadde hengt oppe, men at de nå var borte. Til dette vil faglig sekretariat bemerke at avvisere ikke skal henge oppe lenger enn den tiden det tar for gårdeier å rydde taket for snø og is. I politivedtekten står det at avvisere skal fjernes etter 7 dager, med mindre gårdeier kan vise til lengre ventetid på rekvirert bistand. At avvisere ble hengt opp 23.1.2018 er derfor ikke et argument klager kan høres med. Videre mener faglig sekretariat at ved tilstrekkelig tilsyn av gården ville gårdeier ha oppdaget at avvisere var borte, og skulle følgelig ha sørget for å henge opp nye.

Faglig sekretariat mener det er positivt at klager passet på området frem til rekvirert bistand kom. Likevel mener faglig sekretariat at det i denne saken tydelig vises av fotodokumentasjonen at det lå et tykt lag med snø og is på taket av bygården. Dersom dette løsner og raser ned fra taket, vil det kunne føre til store skader på både person og materiell. Sekretariatet mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren ved å ferdes på fortauet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at gårdeier ikke i tilstrekkelig grad har ført tilsyn med bygården, og dermed ikke oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ilegging av miljøgebyret ble påklaget den 27.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling anses oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.2.2018 om ilegging av miljøgebyr nr. 3019012 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av snø og is på taket av bygården.

Klager har anført at avvisere ble hengt opp den 23.1.2018, men at de må ha blitt fjernet av uvedkommende. Videre anfører klager at rydding ble bestilt samtidig som Bymiljøetaten var på stedet, og at han passet på området til rekvirert bistand ankom.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn ved taket på bygården.

I denne saken anfører klager at avvisere hadde hengt oppe, men at de nå var borte. Til dette vil klagenemnda bemerke at avvisere ikke skal henge oppe lenger enn den tiden det tar for gårdeier å rydde taket for snø og is. I politivedtekten står det at avvisere skal fjernes etter 7 dager, med mindre gårdeier kan vise til lengre ventetid på rekvirert bistand. At avvisere ble hengt opp 23.1.2018 er derfor ikke et argument klager kan høres med. Videre mener klagenemnda at ved tilstrekkelig tilsyn av gården ville gårdeier ha oppdaget at avvisere var borte, og skulle følgelig ha sørget for å henge opp nye.

Klagenemnda mener det er positivt at klager passet på området frem til rekvirert bistand kom. Likevel mener klagenemnda at det i denne saken tydelig vises av fotodokumentasjonen at det lå et tykt lag med snø og is på taket av bygården. Dersom dette løsner og raser ned fra taket, vil det kunne føre til store skader på både person og materiell. Klagenemnda mener derfor at gårdeier skulle ha sørget for at avvisere ble hengt opp for å varsle forbipasserende om den mulige faren ved å ferdes på fortauet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 261 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015201 - Christies gate 26 (201802228)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 16.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11.2.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 11.2.2018 ble det i ved Christies gate 26 observert et overheng av is på taket. Det var ikke satt opp avvisere. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (dok 3a-k).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Sameiet Christies gate 26, ved R. Bent Holm, påklaget vedtaket den 28.2.2018 (dok 5). Klager motsetter seg miljøgebyret fordi det ikke foreligger bevis i saken til å ilegge det. Det anføres at det ikke fremgår av fotodokumentasjonen at det henger istapper fra taket. Videre vises det til at det er installert snøfangere slik at takras ikke kan skje. Endelig viser klager til at de har avtale med vaktmester som overvåker eiendommen og varsler dersom det oppstår istapper og avvisere må henges opp.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Sameiet Christies gate 26, Postboks 1622 Vika, 0119 Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 14.2.2018. Klagen ble fremsatt 28.2.2018, og er innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med

forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen at snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller følgelig strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt. Etaten mener at betjentens fotografier viser at det lå et tykt lag med is på taket rett over massasjestudioet. Det var ikke satt opp avvisere. Videre viser etaten til at det ikke kun er når istapper henger ned fra taket at avvisere skal settes opp. I følge politivedtekten § 4-1 skal avvisere straks settes opp når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Etaten bemerker at selv om det er montert snøfangere på taket, vil det fortsatt kunne være behov for å rydde taket manuelt. Av erfaring anfører Bymiljøetaten at når det ansamles snø rundt takrenna er det en indikasjon på at det foreligger fare for takras. Etaten mener derfor at avvisere skulle vært satt ut for å varsle om faren.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 7.3.2018 (dok1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av is på taket.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Klager mener at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis til å illegge miljøgebyr i denne saken. Bygården har snøfangere på taket og det henger ikke istapper som truer med å falle ned. I tillegg blir bygården holdt under oppsyn av en vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eieren skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra

hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Faglig sekretariat vil først understreke at det klart fremgår av bestemmelsen at det ikke bare er når is truer med å falle ned at gårdeier plikter å henge opp avvisere og rydde taket. I bestemmelsen står det snø *eller* is som truer med å falle ned. Dette betyr at gårdeier også plikter å henge opp avvisere og varsle om faren når det oppstår ansamlinger av snø som kan falle ned på bakken under.

Videre vil faglig sekretariat bemerke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeier. Snøfangere vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras, og faglig sekretariat mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren, og ryddet taket. Dersom det kommer store mengder med snø med påfølgende værskifte, vil det kunne være behov for å rydde taket manuelt selv om man har montert snøfangere.

Klager har videre anført at bygården blir holdt under oppsyn av en vaktmester, og at vaktmester varsler når det samler seg is på taket. Faglig sekretariat vil til dette si at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at gårdeier også selv må følge med, og handle dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Faglig sekretariat er i denne saken kommet til at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere, og videre sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om illeggelse av miljøgebyret ble påklaget den 28.2.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11.2.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015201 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av

forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert et overheng av is på taket.

Klager mener at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis til å ilegge miljøgebyr i denne saken. Bygården har snøfangere på taket og det henger ikke istapper som truer med å falle ned. I tillegg blir bygården holdt under oppsyn av en vaktmester.

Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierens skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert, skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klagenemnda vil først understreke at det klart fremgår av bestemmelsen at det ikke bare er når is truer med å falle ned at gårdeier plikter å henge opp avvisere og rydde taket. I bestemmelsen står det *snø eller is* som truer med å falle ned. Dette betyr at gårdeier også plikter å henge opp avvisere og varsle om faren når det oppstår ansamlinger av snø som kan falle ned på bakken under.

Videre vil klagenemnda bemerke at snøfangere er et hjelpemiddel for gårdeier. Snøfangere vil ikke nødvendigvis eliminere all fare for takras, og nemnda mener derfor at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere for å varsle forbipasserende om den mulige faren og ryddet taket. Dersom det kommer store mengder med snø med påfølgende værskifte, vil det kunne være behov for å rydde taket manuelt selv om man har montert snøfangere.

Endelig vil klagenemnda understreke at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at også gårdeier må følge med, og handle, dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 262 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3016601 - Vibes gate 13 (201802041)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 23.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3016601 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 13. februar 2018 ble det i Vibes gate 13 observert flere istapper hengende fra taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 1). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Borettslaget Vibesgate 13, ved styreleder Rolv Bjørnstad, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 14. februar 2018. Klage ble fremmet 28. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at styret kontinuerlig har utført måking og strøing av fortau, gangveier og tak mot gaten og inne i gården ved snøfall. Styret har fortløpende sjekket om det har vært fare for om snø eller istapper skulle falle ned på fortauet og skade noen. Det har ikke hengt snø eller is over tak-kant eller takrenne. Det har heller ikke vært noe snø eller is som det har vært fare for at kunne falle ned.

Klager anfører videre at Bymiljøetatens bilder er tatt fra feil vinkel, på andre siden av veien, og at det derfor kan se ut som at snø eller is henger utenfor kanten på taket. På bildene som er tatt, er takrenne og kanten på taket lengre ut enn den snøen/isen som kommer frem på bildene. Hadde bildene blitt tatt nede fra fortauet og opp, på samme side av gaten som bygården, hadde det ikke vært tegn til snø eller is utenfor takets kant som kunne har vært til fare.

Det er montert snøgjerde i hele gårdens lengde, med dobbel hønsenetting foran, og varmekabler i takrennene. Den snøen eller isen som eventuelt kommer mellom snøgjerdet og takrenne, fanges opp av takrenne og smeltes av varmekablene i takrennene.

Borettslaget har for øvrig avtale med Ren Service AS for fjerning av snø og is fra tak. Ren Service fjernet snø/is 19. februar, etter at styret hadde varslet dem om pålegget fra Bymiljøetaten. Ren Service hadde også vært der sist i uke sju og sjekket taket på Vibes gate 13, og da hadde det ikke vært noe snø eller is på taket som var til fare.

Klager har også lagt ved bilder som Ren Service har tatt før og etter fjerningen av snø og is den 19. februar. Det fremgår av disse bildene at det ikke henger snø, is eller istapper fra kanten av taket, og at det derfor ikke har vært noen fare for mennesker og dyr som ferdes på fortauet utenfor bygården.

Styret ønsker i forbindelse med klagen å minne Bymiljøetaten på etatens ansvar for rydding av gatene i Oslo etter snøfall i bilvei og gateparkering, og ber etaten om å utbedre dette.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i politivedtekten § 4-1. Snø og is som raser fra tak kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller strenge krav til gårdeier, og denne bestemmelsen blir følgelig også håndhevet strengt av Bymiljøetaten.

Da Bymiljøetatens betjent var på stedet, ble det observert flere istapper av varierende størrelse langs hele taket i Vibes gate 13. Av betjentens internkommentar fremgår det at fortauet ikke var sikret og at det heller ikke var satt ut avvisere. Det fremgår også at betjenten ikke fant noen treff i vaktmesterregisteret, og at betjenten ikke har hatt kontakt med gårdeier.

Ved håndhevelse av politivedtekten § 4-1 må betjenten forholde seg til det man kan se fra bakkenivå. Bymiljøetaten bemerker at betjenten dokumenterte de observerte istappene ved både å ta foto fra motsatt side av gaten, og fra fortauet utenfor bygården. Når det henger synlige istapper fra hustak og/eller langs takrenner, er det fare for at disse kan løsne og føre til skader. Følgelig skulle det vært satt ut avvisere for å varsle om denne faren.

Etaten bemerker videre at enkelte hustak er konstruert på en slik måte at man ikke kan se hele taket fra bakkenivå. Bymiljøetaten vet av erfaring at når det ansamles snø og/eller is rundt takrenner og kanten på hustaket, er det en indikasjon på at det kan ligge større mengder snø og is lenger inn på taket som kan øke faren for takras.

Bymiljøetaten bemerker at selv om man har installert snøfangere og/eller varmekabler, betyr

ikke det at man kan stole på at denne innretningen eliminerer faren for takras eller dannelse av istapper. Denne type innretninger fungerer i gitte situasjoner. Dersom istapper dannes langs takrenner eller hustaket vil det være behov for å rydde taket manuelt da installasjonen ikke er tilstrekkelig.

Det har ikke betydning for saken at taket ble ryddet av Ren Service AS 19. februar, da det er dokumentert at det forelå rasfare 13. februar, uten at det var satt opp avvisere. Gårdeier er pålagt både å henge ut avvisere når det er fare for ras av snø og is, og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Det er derfor viktig med et kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne iverksette nødvendige tiltak så fort som mulig.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 2. mars 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016601 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det ikke har hengt snø eller is over tak-kant eller takrenne. Det har heller ikke vært noe snø eller is som det har vært fare for kan falle ned. Til dette bemerker faglig sekretariat at det tydelig vises på bildene Bymiljøetaten har tatt, at det henger istapper ned fra taket på bygården. Bildene er datert 13. februar 2018.

Klager anfører videre at Bymiljøetatens bilder er tatt fra feil vinkel, og at det derfor kan se ut som at snø eller is henger utenfor kanten på taket. Hadde bildene blitt tatt nede fra fortauet og opp, på samme side av gaten som bygården, hadde det ikke vært tegn til snø eller is utenfor takets kant. Faglig sekretariat mener at bildene tatt fra den andre siden av gaten tydelig viser istapper som henger utenfor kanten på taket. Sekretariatet er enig med Bymiljøetaten i at

etatens bybetjenter må kunne forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå, og legger til at det ofte vil være nødvendig å fotografere fra den andre siden av gaten for å få ordentlig dokumentasjon.

Når det gjelder de tiltak som er iverksatt for å hindre at snø eller is skal falle fra taket, er sekretariatet enig med Bymiljøetaten i at dette ikke i seg selv er tilstrekkelig. Dersom snø eller is likevel truer med å falle ned fra taket, som i denne situasjonen, plikter gårdeier å fjerne dette uavhengig av hvilke tiltak som er iverksatt for å forhindre at det skjer.

Klager anfører at borettslaget har avtale med Ren Service, som fjernet snø/is den 19. februar etter at styret hadde varslet dem om pålegget fra Bymiljøetaten. Faglig sekretariat understreker at gårdeier skal sette opp avvisere *straks* snø eller is truer med å falle fra taket, og deretter *snarest* rydde taket. Det er etter sekretariatets mening ikke tilstrekkelig, for å oppfylle denne plikten, at taket ble ryddet nesten en uke etter at Bymiljøetatens betjent hadde vært på stedet og observert istapper hengende fra taket. Det framgår av bildene at det var fare for at is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted. Gårdeier skulle derfor ha hengt opp avvisere i påvente av at taket skulle ryddes, og snarest ryddet taket.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at borettslaget ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 13. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3016601 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert flere istapper hengende fra taket.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det ikke har hengt snø eller is over tak-kant eller takrenne. Det har heller ikke vært noe snø eller is som det har vært fare for kan falle ned. Til dette bemerker klagenemnda at det tydelig vises på bildene Bymiljøetaten har tatt, at det henger istapper ned fra taket på bygården. Bildene er datert 13. februar 2018.

Klager anfører videre at Bymiljøetatens bilder er tatt fra feil vinkel, og at det derfor kan se ut som at snø eller is henger utenfor kanten på taket. Hadde bildene blitt tatt nede fra fortauet og opp, på samme side av gaten som bygården, hadde det ikke vært tegn til snø eller is utenfor takets kant. Klagenemnda mener at bildene tatt fra den andre siden av gaten tydelig viser istapper som henger utenfor kanten på taket. Nemnda er enig med Bymiljøetaten i at etatens bybetjenter må kunne forholde seg til hva man kan se fra bakkenivå, og legger til at det ofte vil være nødvendig å fotografere fra den andre siden av gaten for å få ordentlig dokumentasjon.

Når det gjelder de tiltak som er iverksatt for å hindre at snø eller is skal falle fra taket, er nemnda enig med Bymiljøetaten i at dette ikke i seg selv er tilstrekkelig. Dersom snø eller is likevel truer med å falle ned fra taket, som i denne situasjonen, plikter gårdeier å fjerne dette uavhengig av hvilke tiltak som er iverksatt for å forhindre at det skjer.

Klager anfører at borettslaget har avtale med Ren Service, som fjernet snø/is den 19. februar, etter at styret hadde varslet dem om pålegget fra Bymiljøetaten. Klagenemnda understreker at gårdeier skal sette opp avvisere *straks* snø eller is truer med å falle fra taket, og deretter *snarest* rydde taket. Det er etter nemndas mening ikke tilstrekkelig, for å oppfylle denne plikten, at taket ble ryddet nesten en uke etter at Bymiljøetatens betjent hadde vært på stedet og observert istapper hengende fra taket. Det framgår av bildene at det var fare for at is kunne falle ned fra taket mot offentlig sted. Gårdeier skulle derfor ha hengt opp avvisere i påvente av at taket skulle ryddes og snarest ryddet taket.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00849]

Sak 263 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3018058 - Hermann Foss gate 4C (201802339)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 23.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11. februar 2018, vedrørende ileggelse av miljøgebyr nr. 3018058 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 4. februar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Herman Foss gate 4. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til og med 11. februar 2018. Avvisere hang ute hele perioden (se vedlegg 1). Da etaten kontrollerte bygården den 11. februar 2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om ilegging av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Borettslaget Herman Foss gate 4C, ved styreleder Lars Gabriel Dokk Smith, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om ilegging av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 14. februar 2018. Klage ble fremmet 25. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens ilegging av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager stiller spørsmål ved hvordan borettslaget skal vite om regelverket for avviserne, og hvordan man skal vurdere rasfaren.

Styreleder bor i femte etasje og har tilgang til taket. Slik han ser det, er det absolutt fare for takras grunnet store mengder snø. Klager mener at borettslaget helt klart burde fått et varsel i forkant av en slik bot slik at de kunne imøtekommet dette, med en begrunnelse for hvorfor de mener det er rasfare fra taket.

Klager anfører til slutt at Rasfare.no skulle ha vært der for lenge siden for å fjerne snø, men at de aldri dukket opp, og følgelig har avviserne blitt hengende.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i § 4-1. Avviserne stod fremme utover syv dager.

Etaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

I henhold til politivedtekten § 4-1 plikter gårdeier straks det er rasfare å sette opp avvisere eller lignende innretning som varsler om denne faren. Deretter skal gårdeier snarest sørge for at taket blir ryddet.

Bymiljøetaten er av erfaring kjent med at avvisere som står ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg kan avvisere som står ute i lengre perioder også føre til at de mister sin varslingseffekt.

Videre peker etaten på at gårdeier må ha innarbeidet rutiner for det å sette ut avvisere når det er fare for takras, å rydde taket snarest mulig samt å fjerne avviserne når taket er ryddet.

Etter politivedtekten kan avvisere kun unntaksvis stå ute lenger enn syv dager, og det kun i situasjoner hvor det tar lengre tid enn syv dager å rydde taket. I slike tilfeller plikter også gårdeier å dokumentere hvorfor det tok lengre enn syv dager å rydde taket. Etaten kan ikke se at det foreligger noen dokumentasjon på at det var bestilt fjerning av snø/is på taket og at dette ville ta lengre tid enn de fastsatte syv dager.

Etaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 15. mars 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018058 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lenger enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager. Klager anfører at «Rasfare.no skulle vært her for lenge siden for å fjerne snø, men de dukket aldri opp og følgelig har skiltene blitt hengende», men klager har ikke dokumentert ventetid på bistand til takrydding. Faglig sekretariat mener at politivedtekten krever aktiv oppfølging fra gårdeier når det gjelder snø eller is som truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Klager stiller spørsmål ved hvordan styret skal vite om regelverket for avviserne. Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har et ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk. Klager anfører at de skulle ha fått et varsel i forkant av illeggelsen, slik at

de kunne begrunne hvorfor de mener det er rasfare fra taket. Faglig sekretariat finner grunn til å understreke at miljøgebyr kan ilegges dersom avvisere har hengt oppe utover syv dager, uavhengig av om det er fare for at snø eller is skal falle fra hustak mot offentlig sted. Dette er fordi avviserne i seg selv hindrer fri ferdsel. Dersom avviserne henger ute lenger enn dette i påvente av rydding, må ventetiden dokumenteres.

Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lenger enn nødvendig.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 11. februar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3018058 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lenger enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Klager har ikke bestridt at avviserne hang ute lenger enn syv dager. Klager anfører at «Rasfare.no skulle vært her for lenge siden for å fjerne snø, men de dukket aldri opp og følgelig har skiltene blitt hengende», men klager har ikke dokumentert ventetid på bistand til

takrydding. Klagenemnda mener at politivedtekten krever aktiv oppfølging fra gårdeier når det gjelder snø eller is som truer med å falle fra hustak mot offentlig sted.

Klager stiller spørsmål ved hvordan styret skal vite om regelverket for avviserne. Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har et ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk. Klager anfører at de skulle ha fått et varsel i forkant av illeggelsen, slik at de kunne begrunne hvorfor de mener det er rasfare fra taket. Klagenemnda finner grunn til å understreke at miljøgebyr kan ilegges dersom avvisere har hengt oppe utover syv dager, uavhengig av om det er fare for at snø eller is skal falle fra hustak mot offentlig sted. Dette er fordi avviserne i seg selv hindrer fri ferdsel. Dersom avviserne henger ute lenger enn dette i påvente av rydding, må ventetiden dokumenteres.

Avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lenger enn nødvendig.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/00850]

Sak 264 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3012354 - Kjøberggata 27 (201802813)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 23.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22. januar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3012354 for overtredelse av forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten) § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 22. januar 2018 ble det i Kjøberggata 27 observert overheng av snø, samt en stor istapp på taket. På grunnlag av denne observasjonen ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2). Bymiljøetatens betjent fotograferte forholdet (vedlegg 3-7).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Kjøberggata 27, ved styreleder Arne T. Sogn, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 25. januar 2018. Klage ble fremmet 1. februar 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at det tydelig er hengt opp rasfare-skilt. Sameiet oppdaget at to av bannerne var revet ned og fant dem slengt et par husnummer bortenfor. Klager mener at det bør legges til grunn at det hang to andre skilt på hver sin side, og at de alltid henger opp fire skilt i vintertiden når det er fare for takras.

Til slutt anføres det at det er urettferdig at borettslaget skal straffes for at forbipasserende utfører hærverk på eiendommen.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten sendte 2. februar 2018 et brev til klager, der det ble etterspurt opplysninger om hvorvidt forholdene på taket ble utbedret, og om det ble rekvirert bistand til rydding av taket. Etaten ba om å få svar innen 14 dager. Henvendelsen ble aldri besvart, og etaten avgjorde klagen basert på tilgjengelige opplysninger.

Bymiljøetaten bemerker at det ikke er tilstrekkelig kun å henge ut avvisere når det er fare for ras av snø og is. Gårdeier plikter både å henge ut avvisere og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. I henhold til politivedtekten § 4-1 skal avvisere fjernes senest etter syv dager, med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding. Det er derfor viktig med et kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak så fort som mulig.

Da Bymiljøetatens betjent var på stedet ble det observert et overheng av snø utenfor takrennene i Kjølberggata 27. I tillegg hang det en stor istapp fra taket. Både overhengen av snø og istappen fremkommer tydelig av betjentens fotografier.

Ved håndhevelse av politivedtekten § 4-1 må betjenten forholde seg til hva man kan se av taket fra bakkenivå. Bymiljøetaten vet av erfaring at når det ansamles snø og/eller is rundt takrenner og kanten på hustaket, er det en indikasjon på at det kan ligge større mengder med snø og is lenger inn på taket som kan øke faren for takras.

Bymiljøetaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter som følger av politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 6. april 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3012354 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø samt en stor istapp på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det tydelig er hengt opp rasfare-skilt. Sameiet oppdaget at to av bannerne var revet ned og fant dem slengt et par husnummer bortenfor. Klager mener at det bør legges til grunn at det hang to andre skilt på hver sin side, og at det alltid henger opp fire skilt i vintertiden når det er fare for takras. Til dette bemerker faglig sekretariat at miljøgebyret ikke er ilagt på grunn av manglende avvisere, men på grunn av manglende tiltak for å rydde taket.

Avvisere kan som utgangspunkt ikke henge oppe i mer enn syv dager, og i mellomtiden skal gårdeier ha ryddet taket eller kunne dokumentere at det er rekvirert bistand til rydding. Uttrykkene *straks* og *snarest* i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården, og sørge for at taket blir ryddet når det er nødvendig. Bymiljøetaten ga ved brev av 2. februar 2018 klager en mulighet til å dokumentere at det var tatt grep for å få ryddet taket. Dette brevet ble ikke besvart, og klagesaken avgjøres derfor på bakgrunn av de opplysningene som foreligger.

Det fremgår klart av Bymiljøetatens fotografier et overheng av snø og is som truer med å falle fra tak mot offentlig sted. Det er ikke tilstrekkelig å sette opp avvisere for å overholde pliktene etter politivedtekten. Snø og is som henger ned fra tak, har et betydelig skadepotensial, og politivedtekten håndheves derfor strengt. Ettersom det forelå en fare for at snø og is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier snarest ha sørget for at taket ble ryddet.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 22. januar 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3012354 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt fordi det ble observert et overheng av snø, samt en stor istapp på taket.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og «snarest sørge for at taket blir ryddet», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må derfor håndheves strengt.

Klager anfører at det tydelig er hengt opp rasfare-skilt. Sameiet oppdaget at to av bannerne var revet ned og fant dem slengt et par husnummer bortenfor. Klager mener at det bør legges til grunn at det hang to andre skilt på hver sin side, og at det alltid henger opp fire skilt i vintertiden når det er fare for takras. Til dette bemerker klagenemnda at miljøgebyret ikke er ilagt på grunn av manglende avvisere, men på grunn av manglende tiltak for å rydde taket.

Avvisere kan som utgangspunkt ikke henge oppe i lengre enn syv dager, og i mellomtiden skal gårdeier ha ryddet taket, eller kunne dokumentere at det er rekvirert bistand til rydding. Uttrykkene *straks* og *snarest* i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier har en aktiv handlingsplikt til å føre tilsyn med taket på bygården, og sørge for at taket blir ryddet når det er nødvendig. Bymiljøetaten ga ved brev av 2. februar 2018 klager en mulighet til å dokumentere at det var tatt grep for å få ryddet taket. Dette brevet ble ikke besvart, og klagesaken avgjøres derfor på bakgrunn av de opplysningene som foreligger.

Det fremgår klart av Bymiljøetatens fotografier et overheng av snø og is som truer med å falle fra tak mot offentlig sted. Det er ikke tilstrekkelig å sette opp avvisere for å overholde pliktene etter politivedtekten. Snø og is som henger ned fra tak, har et betydelig skadepotensial, og politivedtekten håndheves derfor strengt. Ettersom det forelå en fare for at snø og is kunne falle ned mot offentlig sted, skulle gårdeier snarest ha sørget for at taket ble ryddet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 265 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015519 - Seilduksgata 6 (201803164)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 23.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015519 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26.februar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Seilduksgata 6. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 5. mars 2018. Avvisere hang ute hele perioden (se vedlegg 3-11). Da etaten kontrollerte bygården den 5. mars 2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Seilduksgata 6, ved styremedlem Jan Rosenvinge, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 7. mars 2018. Klage ble fremmet 20. mars 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører at de skulle ha fått varsel på SMS i forkant av illeggelse av miljøgebyr. Hadde styret fått et slikt varsel hadde de selvfølgelig iverksatt nødvendige tiltak umiddelbart. Klager anfører også at 5000 kroner er en høy bot for et sameie med stram økonomi.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i § 4-1. Etaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Bymiljøetaten bemerker at man som gårdeier er pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter syv dager med mindre det kan dokumenteres lengre ventetid på rekvirert bistand, jf. politivedtekten § 4-1.

Seilduksgata 6 ble kontrollert hver dag av Bymiljøetatens betjenter i tidsrommet 26. februar 2018 til 5. mars 2018. Av betjentens fotografier går det fram at avviserne hang ute i mer enn syv dager sammenhengende.

Bymiljøetaten vet av erfaring at avvisere som står ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Videre kan avvisere som står ute i lengre perioder også føre til at de mister sin varslingsseffekt.

Det er derfor viktig med kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak så fort som mulig, og deretter fjerne avvisere med en gang rydding av taket er utført, eller når den fare eller arbeid som er nevnt i § 4-1 ikke lenger er til stede, jf. politivedtekten § 3-6.

Bymiljøetaten anser det uvesentlig i denne saken hvorvidt det er et lite sameie eller ikke. Bygården ligger i en mye beferdet gate, og dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Etaten bemerker også at det ikke sendes ut varsel til gårdeiere før miljøgebyr blir ilagt. Det er gårdeiers eget ansvar å ivareta sine plikter som følger av politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13. april 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015519 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Det er ikke bestridt at avviserne hang ute lengre enn syv dager sammenhengende, men klager mener at de burde ha blitt varslet på SMS i forkant av illeggelsen av miljøgebyret.

Faglig sekretariat er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk, og selv har ansvar for å ivareta de plikter som følger av politivedtekten. Det sendes ikke ut varsel i forkant av at etaten ilegger miljøgebyr, og dette kan heller ikke forventes.

Videre er faglig sekretariat enig med Bymiljøetaten om at størrelsen på sameiet ikke har betydning for illeggelsen av miljøgebyr. Snø eller is som truer med å falle fra hustak mot offentlig sted har et betydelig skadepotensial, og det er derfor viktig at politivedtektens bestemmelser om dette etterleves. Brudd håndheves av denne grunn strengt.

Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015519 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift

nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Det er ikke bestridt at avviserne hang ute lengre enn syv dager sammenhengende, men klager mener at de burde ha blitt varslet på SMS i forkant av illeggelsen av miljøgebyret.

Klagenemnda er enig med Bymiljøetaten om at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk, og selv har ansvar for å ivareta de plikter som følger av politivedtekten. Det sendes ikke ut varsel i forkant av at etaten ilegger miljøgebyr, og dette kan heller ikke forventes.

Videre er klagenemnda enig med Bymiljøetaten om at størrelsen på sameiet ikke har betydning for illeggelsen av miljøgebyr. Snø eller is som truer med å falle fra hustak mot offentlig sted har et betydelig skadepotensial, og det er derfor viktig at politivedtektens bestemmelser om dette etterleves. Brudd håndheves av denne grunn strengt.

Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 266 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3014030 - Schlepppegrells gate 17 (201803170)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 24.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. januar 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3014030 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 17. januar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Schlepppegrells gate 17. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 24. januar 2018. Avvisere hang ute hele perioden (se vedlegg 6-14). Da etaten kontrollerte bygården den 24. januar 2018 hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Schlepppegrells gate 17, ved styremedlem Mattias Fornberg, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 28. januar 2018. Klage ble fremmet 20. februar 2018, etter tre uker og to dager. 28. januar 2018 var en søndag, og faglig sekretariat legger til grunn at klagen ble fremmet innen tre uker etter at miljøgebyret ble mottatt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseieren er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager stiller for det første spørsmål ved hvorfor de har mottatt to bøter for den samme saken.

Klager anfører at det er urimelig å bli bøtelagt, ettersom det ikke var rasfare da skiltene hang oppe. Klager ønsket ikke å bruke penger på håndverker når de ikke observerte rasfare.

Styret avventet situasjonen, men fordi andre bygårder hadde sine skilt oppe, valgte styret å ha sine ødelagte skilt oppe også, for å unngå bøter. Styret tenkte at det var bedre å skilte dårlig, enn ikke å skilte i det hele tatt.

Behandling i første instans

Ved brev av 28. februar 2018 ble klager informert om at det i følge Bymiljøetatens register kun ble ilagt ett miljøgebyr den 24. januar 2018. Klager ble bedt om å oppgi miljøgebyrnummer på den andre ileggelsen det ble henvist til i klagen, eventuelt vedlegge kopi av miljøgebyret som skulle ha blitt mottatt. Klager ble gitt en svarfrist på 14 dager. Bymiljøetaten mottok ikke svar på denne henvendelsen, og klagen er behandlet etter tilgjengelig informasjon.

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i § 4-1. Etaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Bymiljøetaten bemerker at man som gårdeier er pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter syv dager med mindre det kan dokumenteres lengre ventetid på rekvirert bistand, jf. politivedtekten § 4-1.

Bymiljøetaten anser det som et klart brudd på politivedtekten sine bestemmelser, at gårdeier bevisst har hatt avvisere hengende ute uten at det forelå fare for takras.

Bymiljøetaten vet av erfaring at avvisere som står ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Videre kan avvisere som står ute i lengre perioder, også føre til at de mister sin varslings effekt.

Bygården ligger i en mye beferdet gate, og dette stiller skjerpede krav til gårdeier.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 18. april 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3014030 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune, ved Bymiljøetaten, fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtekten, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Når det gjelder anførselen om at styret har mottatt to bøter for samme sak, legger sekretariatet som Bymiljøetaten til grunn at sameiet kun har fått ett miljøgebyr, da det er dette som går fram av etatens systemer. Klager har fått mulighet til å dokumentere et eventuelt annet ilagt miljøgebyr, men dette er ikke blitt gjort.

Det er ikke bestridt at avviserne hang ute i lengre enn syv dager sammenhengende, men klager anfører at det er urimelig at sameiet ilegges bøter for «for dårlig skilting». Til dette bemerker faglig sekretariat at miljøgebyret ikke er ilagt på grunn av for dårlig skilting, men fordi avviserne har hengt oppe lenger enn det som er tillatt.

Til anførselen om at styret mente det var bedre å skilte dårlig, enn ikke å skilte i det hele tatt, bemerker sekretariatet at avvisere skal brukes i en begrenset periode, og kun når det faktisk er fare for at snø eller is vil falle mot offentlig sted. Dette er fordi avviserne i seg selv utgjør et hinder. Avvisere som henger ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig.

Gårdeier har bevisst hatt avvisere hengende ute uten at det forelå fare for takras, og sekretariatet er enig med Bymiljøetaten om at dette utgjør et klart brudd på politivedtekten. Faglig sekretariat bemerker i denne sammenheng at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 24. januar 2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3014030 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtekten, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Når det gjelder anførselen om at styret har mottatt to bøter for samme sak, legger klagenemnda som Bymiljøetaten til grunn at sameiet kun har fått ett miljøgebyr, da det er dette som går fram av etatens systemer. Klager har fått mulighet til å dokumentere et eventuelt annet ilagt miljøgebyr, men dette er ikke blitt gjort.

Det er ikke bestridt at avviserne hang ute i lengre enn syv dager sammenhengende, men klager anfører at det er urimelig at sameiet ilegges bøter for «for dårlig skilting». Til dette bemerker klagenemnda at miljøgebyret ikke er ilagt på grunn av for dårlig skilting, men fordi avviserne har hengt oppe lenger enn det som er tillatt.

Til anførselen om at styret mente det var bedre å skilte dårlig, enn ikke å skilte i det hele tatt, bemerker nemnda at avvisere skal brukes i en begrenset periode, og kun når det faktisk er fare for at snø eller is vil falle mot offentlig sted. Dette er fordi avviserne i seg selv utgjør et hinder. Avvisere som henger ute i lengre perioder er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. Avviserne kan føre til at det skapes trafikkfarlige situasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. I tillegg vil avviserne kunne miste sin varslings effekt dersom de henger ute over lengre perioder. Det er derfor viktig at de ikke henger ute lengre enn nødvendig.

Gårdeier har bevisst hatt avvisere hengende ute uten at det forelå fare for takras, og nemnda er enig med Bymiljøetaten om at dette utgjør et klart brudd på politivedtekten. Klagenemnda bemerker i denne sammenheng at gårdeier selv har ansvar for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 267 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3015521 - Markveien 14 (201803161)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 24.04.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3015521 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen omfatter gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 26. februar 2018 ble det observert avvisere satt opp utenfor bygården i Markveien 14. Bymiljøetaten foretok kontroller av bygården hver dag fram til 5. mars 2018. Avvisere hang ute hele perioden (vedlegg 3-12). Da etaten kontrollerte bygården den 5. mars 2018, hadde avviserne hengt ute i over syv dager. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (vedlegg 2).

Klagenemndas faglige sekretariat, byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Sameiet Markveien 14, ved styremedlem Gustav Aas Rye, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt per post med følgebrev datert 7. mars 2018. Klage ble fremmet 14. mars 2018, innenfor klagefristen.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdseien er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Klagers anførsler

Klager anfører for det første at det ikke medfører riktighet at avviserne har hengt ute lengre enn syv dager sammenhengende. Det er riktig at flaggene hang oppe både 26. februar og 5. mars, og sameiet har også benyttet seg av flagget i alle fall også ved én anledning etter dette.

Styret har en rutine der de hver morgen ser etter farlig overheng/istapper. Oppdages forekomster av snø eller is allmennheten bør være obs på, henges flagget ut. Styret følger også opp hvert enkelt tilfelle med byggets eneste beboer i øverste etasje, som bistår med å ta ned de elementene som blir vurdert å være risikable.

Klager anfører til sist at det har vært en mer krevende vinter enn vanlige år tilsier. Skiftende mildvær og sprengkulde har gjort situasjonen uforutsigbar, men styret gjør det de kan for å overholde sine plikter og forsøker å holde seg innenfor regelverket.

Behandling i første instans

Bymiljøetaten er av den oppfatning at gårdeier ikke har oppfylt sine plikter etter bestemmelsen i § 4-1. Etaten påpeker at gårdeier selv er ansvarlig for å sette seg inn i gjeldende regelverk.

Som gårdeier er man pålagt å henge ut avvisere når det er fare for takras, og å ha rutiner for å rydde taket snarest mulig. Videre er gårdeier pålagt å fjerne avvisere senest etter syv dager, med mindre gårdeier kan dokumentere lenger ventetid på rekvirert bistand.

Markveien 14 ble kontrollert hver dag av Bymiljøetatens betjenter i tidsrommet 26. februar 2018 til 5. mars 2018. Av betjentenes fotografier går det fram at avviseren hang ute i mer enn syv dager sammenhengende.

Bymiljøetaten vet av erfaring at avvisere som står ute i lengre perioder, er til hinder og forstyrrelse for fri ferdsel. De kan også bidra til å skape trafikkfarlige situasjoner da fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå takras. Videre kan avvisere som står ute i lengre perioder, også føre til at de mister sin varslingseffekt.

Det er viktig med kontinuerlig tilsyn med taket for å kunne gjøre nødvendige tiltak så fort som mulig, og deretter fjerne avviserne med en gang rydding av tak er utført, eller når den fare eller arbeid som er nevnt i § 4-1 ikke lenger er til stede.

Etaten bemerker at bygården ligger i en mye beferdet gate. Dette stiller skjerpede krav til gårdeier, og gårdeier må være ekstra påpasselig med å ivareta sine plikter etter politivedtekten.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 13. april 2018, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015521 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier bestrider at avviserne har hengt oppe i den perioden som ligger til grunn for illeggelsen av miljøgebyret, og mener at avviserne hang oppe 26. februar og 5. mars, men ikke i over syv dager sammenhengende. Bymiljøetaten har lagt ved bilder som er tatt hver dag i kontrollperioden 26. februar til 5. mars.

I saker om ilagt miljøgebyr legger faglig sekretariat som utgangspunkt til grunn den dato Bymiljøetaten har påført bildene. Ettersom det i dette tilfellet er bestridt at avviserne har hengt ute i kontrollperioden, har sekretariatet for ordens skyld innhentet originale bildefiler fra Bymiljøetaten, av de bildene der dato har blitt påført i ettertid (vedlegg 15-21). Filinformasjonen bekrefter at bildene har blitt tatt på de datoene som er påført dem (26. februar til 4. mars). Sekretariatet kan derfor ikke se at det er holdepunkter for å legge klagers anførsel til grunn. Sekretariatet finner det sannsynliggjort at avviserne hang oppe i hele perioden 26. februar til 5. mars.

Faglig sekretariat merker seg at styret har innført rutiner for å fjerne snø eller is fra taket, men avvisere kan likevel ikke henge oppe i lengre tid enn syv dager. Avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter faglig sekretariats syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager.

Faglig sekretariat er etter dette kommet til at sameiet ikke har oppfylt sine plikter etter politivedtekten § 4-1. Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 5. mars 2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3015521 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19. juni 2012 om kommunal håndheving av politivedtekter, og forskrift nr. 577 av 6. juni 2007 om politivedtekter for Oslo kommune (politivedtekten). Miljøgebyret ble ilagt for brudd på bestemmelsen om at opphengte avvisere skal fjernes senest etter syv dager.

Da Oslo kommune ved Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtekten skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted.

Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal gårdeier «straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe», jf. politivedtekten § 4-1 første ledd første setning. Gårdeier skal snarest sørge for at taket blir ryddet, og avviserne skal fjernes «senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding».

Avviserne kan med andre ord som hovedregel kun henge ute lengre enn syv dager, dersom gårdeier kan dokumentere ventetid i forbindelse med at det er rekvirert bistand til takrydding.

Gårdeier bestrider at avviserne har hengt oppe i den perioden som ligger til grunn for illeggelsen av miljøgebyret, og mener at avviserne hang oppe både 26. februar og 5. mars, men ikke i over syv dager sammenhengende. Bymiljøetaten har lagt ved bilder som er tatt hver dag i kontrollperioden 26. februar til 5. mars.

I saker om ilagt miljøgebyr legger klagenemnda som utgangspunkt til grunn den dato Bymiljøetaten har påført bildene. Ettersom det i dette tilfellet er bestridt at avviserne har hengt ute i kontrollperioden, har nemnda for ordens skyld innhentet originale bildefiler fra Bymiljøetaten, av de bildene der dato har blitt påført i ettertid (vedlegg 15-21). Filinformasjonen bekrefter at bildene har blitt tatt på de datoene som er påført dem (26. februar til 4. mars). Klagenemnda kan derfor ikke se at det er holdepunkter for å legge klagers anførsel til grunn. Nemnda finner det sannsynliggjort at avviserne hang oppe i hele perioden 26. februar til 5. mars.

Klagenemnda merker seg at styret har innført rutiner for å fjerne snø eller is fra taket, men avvisere kan likevel ikke henge oppe i lengre tid enn syv dager. Avviserne kan miste sin varslings effekt dersom de henger oppe for lenge. Avvisere kan videre føre til at det skapes farlige trafikksituasjoner ved at fotgjengere velger å gå ut i veibanen for å unngå snøras. Det er derfor viktig at avvisere tas ned straks taket er ryddet for snø eller is, og senest etter syv dager.

Klager har ikke anført noe som etter klagenemndas syn kan begrunne unntak fra hovedregelen om at avvisere ikke kan henge ute lengre enn syv dager.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

Sak 268 Klage - Ilagt miljøgebyr nr. 3013728 - Toftes gate 2 (201801383)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 06.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.1.2018, vedrørende illeggelse av miljøgebyr nr. 3013728 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Bestemmelsen regulerer gårdeiers plikter knyttet til snø, is og rasfare.

Den 16.1.2018 ble det i Toftes gate ved nr. 2 observert snø som falt fra bygningen. Denne snøen falt fra markiser i 6. etasje og ned på trikkeholdeplassen utenfor bygården. Det var ikke satt opp avvisere for å varsle om denne faren. I en kommentar tilknyttet miljøgebyret fremgår det at politiet observerte snø som falt fra bygningen. Politiet varslet Bymiljøetaten om forholdet. Videre fremgår det av kommentaren at mannskaper fra Brann- og redningsetaten var på stedet og fjernet den resterende snøen. På grunnlag av disse observasjonene ble det ilagt et miljøgebyr for overtredelse av politivedtekten § 4-1 (dok 2). Forholdene på stedet ble dokumentert med foto (dok 3a-h).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Vedtaket ble påklaget den 29.1.2018 (dok 5). Klager anfører at det ikke foreligger grunnlag for illeggelse av gebyr. Det hevdes at Bymiljøetaten ikke har sannsynliggjort at snø har falt fra bygningen og ned på trikketoppet, eller at det er fare for at dette kan skje.

Klager viser til ordlyden i politivedtekten § 4-1, og anfører at en naturlig språklig forståelse av at «snø eller is truer med å falle», er at det må være fare for at snø eller is, av eget tiltak, skal falle. Ordlyden «hustak» må forstås som øverste dekkende del av en bygning, og at en markise ikke er et hustak. Dessuten er bygården tilknyttet en vaktmestertjeneste som står for den daglige oppfølgingen av bygget, og som gir tilbakemeldinger til gårdeier dersom det oppstår fare for takras.

Videre anfører klager at det ikke er noe i vedtakets begrunnelse som tyder på at det ved avgjørelsen av gebyrets størrelse er vurdert overtredelsens omfang, karakter, varighet eller virkning, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 6.

Det gjøres nærmere rede for klagers anførsler i faglig sekretariats vurdering av klagen.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om illeggelse av miljøgebyr er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bymiljøetaten identifiserte Ringnes Park Øst 3 Sameie v/Obos, Pb. 6668 St. Olavplass, 0129

Oslo som ansvarlig gårdeier. Som ansvarlig gårdeier er sameiet part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er tre uker fra illeggelsen av miljøgebyret, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Vedtaket om illeggelse av miljøgebyr ble oversendt pr. post med følgebrev datert 16.1.2018. Klagen ble fremsatt 29.1.2018, og er innenfor klagefristen. Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Rettslig grunnlag

Bymiljøetatens illeggelse av miljøgebyr er gjort med hjemmel i forskrift av 9. juni 2012 nr. 600 om kommunal håndheving av politivedtekter, jf. politivedtekten § 9-2a. Formålet med forskriften er å sikre en ensartet og effektiv kommunal håndheving av vedtektene etter politiloven § 14 tredje ledd.

Det følger av politivedtekten § 4-1 første ledd at:

«Når snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted, skal eieren straks sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdselen er forbundet med fare eller ulempe og snarest sørge for at taket blir ryddet. Avvisere skal fjernes senest etter 7 dager med mindre eieren kan dokumentere lengre ventetid på rekvirert bistand til takrydding.»

Klagebehandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker i oversendelsen av klagen at snø og is som raser fra taket på en bygård, kan føre til skader både på person og materiell. Politivedtekten § 4-1 stiller strenge krav til gårdeier, og Bymiljøetaten må derfor håndheve slike forhold strengt.

Bymiljøetaten ble tilkalt da politiet observerte at det raste snø fra bygningen og ned mot trikkeholdeplassen foran bygården, og Brann- og redningsetaten ble rekvirert og ryddet de resterende snømengdene.

Videre bemerker Bymiljøetaten at det ved siden av bygården er en trikkeholdeplass, og det er stor ferdsel på fortauet. Dette stiller strenge krav til gårdeier med tanke på varsling og rydding av tak for snø og is.

Etaten viser til at formålet med politivedtektens § 4-1 er å forhindre at det raser snø og is fra bygning, og legger til grunn at en naturlig forståelse av bestemmelsen er at verandaer, markiser, vinduskarmer og lignende må anses å være omfattet av forskriftens ordlyd når disse er plassert slik at et ras derfra vil ha samme konsekvens som et ras fra selve hustaket. Videre bemerker etaten at de aktuelle markisene i denne saken er montert på toppen av bygget, opp mot selve taket. Med tanke på gårdeiers plikter i henhold til politivedtekten § 4-1, må disse i alle tilfeller anses som en forlengelse av taket da de kan fungere som et oppsamlingssted for snø og is. Dersom det truer med å rase fra disse markisene, plikter gårdeier å sette ut avvisere eller lignende innretning og snarest sørge for rydding slik at det ikke foreligger fare for ras.

Når det gjelder gebyrets størrelse anfører Bymiljøetaten at de håndhever ut fra et forebyggende perspektiv. Det vil si at etaten ikke venter på at snøskavler, istapper og isklumper skal falle ned eller bli så store at de åpenbart kan føre til personskade ved ras. Det presiseres at ettersom takras kan (og har ført til) alvorlig skade på både mennesker og gjenstander, har Oslo kommune Justisdepartementet hatt fokus på at gårdeiers ansvar innskjerpes. Dette har blant annet kommet til uttrykk ved at gebyret for brudd på gårdeiers plikter etter politivedtekten § 4-1 er økt fra 500 kr til 5000 kr.

Bymiljøetaten er av den oppfatning at størrelsen på gebyret reflekterer overtredelsens karakter.

Etter en samlet vurdering av sakens opplysninger har etaten ikke funnet å kunne frafalle miljøgebyret. I samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd ble saken oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 5.2.2018 (dok 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.1.2018 om illeggelse av miljøgebyr nr. 3013728 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert overheng av snø og is langs taket på bygården.

Da Oslo kommune v/Bymiljøetaten fikk i oppgave å håndheve enkelte bestemmelser i politivedtektene, var hovedformålet å effektivisere håndhevingen. Politivedtektene skal håndheves strengt, blant annet med den hensikt å sørge for trygg ferdsel på offentlig sted. Politivedtekten § 4-1 første ledd første setning oppstiller to plikter for gårdeier som utløses når «snø eller is truer med å falle fra hustak mot offentlig sted». Eierne skal «straks sette opp avvisere eller lignende innretning», og deretter «snarest sørge for at taket blir ryddet». Ras fra hustak kan få svært alvorlige konsekvenser for forbipasserende, og bestemmelsen må følgelig håndheves strengt.

Gårdeier plikter altså straks å sette opp avvisere eller lignende innretning som gjør det tydelig at ferdsel er forbundet med fare eller ulempe. Etter at forholdene er undersøkt nærmere og eventuell rasfare er eliminert skal avvisere straks fjernes. Uttrykkene «straks» og «snarest» i politivedtekten § 4-1 må tolkes slik at gårdeier ikke kan vente på at snøen smelter før det ageres. Gårdeier har en plikt til å varsle og sørge for at det er trygt å ferdes på fortauet utenfor bygården.

Klager anfører at det ikke foreligger grunnlag for illeggelse av gebyr. Klager har for det første anført at en markise etter vanlig språklig forståelse ikke omfattes av begrepet «hustak». Videre anføres det at det ikke er dokumentert at snø har falt fra markisene, og at den snøen som ligger på rekkverket er fjernet av beboeren i den aktuelle seksjonen.

Faglig sekretariat mener at fotodokumentasjonen viser større mengder snø på taket og at det ikke er hengt opp avvisere. Faglig sekretariat vil blant annet peke på at det ligger et tykt lag med snø på taket mellom balkongene. Videre mener faglig sekretariat at markiser og annet som utgjør en naturlig forlengelse av taket, også omfattes av gårdeiers plikt etter § 4-1. Dersom det oppstår en oppsamling av snø på en markise, må gårdeier sørge for at dette blir ryddet. At ikke gårdeiers plikter er begrenset til kun å omfatte selve hustaket, men også naturlige forlengelser av det slik som en markise, mener faglig sekretariat kan begrunnes i hensynet bak politivedtekten § 4-1. For faglig sekretariat er det viktig at den som har rådighet

over fast eiendom, som utgangspunkt må anses å ha plikt til å sørge for at andre som ferdes forbi den ikke blir utsatt for fare eller skade.

Videre har klager anført at bygården er tilknyttet en vaktmestertjeneste som overvåker fare for snøras. Til dette vil faglig sekretariat si at gårdeier er ilagt en objektiv handlingsplikt etter politivedtekten § 4-1, og gårdeier må derfor også selv følge med på og vurdere faren for at snø og / eller is raser fra taket.

Endelig anfører klager at størrelsen på miljøgebyret er for høyt, og at Bymiljøetaten ikke har vurdert overtredelsens karakter, omfang, varighet eller virkning slik forskriften krever.

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 6, jf. § 2 bokstav c, følger det at for overtredelse av hus- eller grunneiernes plikt til å sikre ferdsel uten hinder av snø- og takras, kan ilegges overtredelsesgebyr fra 1000 til 5000 kr. I klagenemndas avgjørelse i sak 492 av 16.12.2014 står følgende:

«Klagenemnda understreker at forskriften gjelder over hele landet. Det er dermed lagt opp til en differensiering, ikke bare fra sak til sak, men også fra kommune til kommune. Klagenemnda mener at man i denne sammenheng må ta hensyn til de særegne forhold som gjør seg gjeldende i Oslo og at enhver overtredelse av plikten til å hindre snø- og takras i Oslo sentrum har et alvorlig preg. Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i sentrumsnære strøk utgjør risiko for personskade og at skadepotensialet er spesielt stort når raset faller fra høyden.»

Faglig sekretariat vil her bemerke at et miljøgebyr er ment å ha en preventiv funksjon, og at gebyrets størrelse skal oppfordre gårdeiere til å handle før mengden snø og is åpenbart utgjør en fare for personskade ved ras. I Justisdepartementets høringsnotat til forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter uttaler departementet:

«Overtredelse av bestemmelser i vedtektene om å sikre ferdselen mot snø- og isras fra tak kan medføre stor farerisiko. Det antas derfor naturlig at størrelsen på overtredelsesgebyret ligger omtrent på samme nivå som kostnaden med å få taket ryddet. Oslo kommune viste i forbindelse med sin gebyrøkning til at et gebyr på kr. 5000 kr i de fleste tilfeller medfører at det er mer lønnsomt å rydde taket enn å betale overtredelsesgebyret. Departementet har forståelse for Oslo kommunes synspunkter, men viser til at det ikke er gitt at et gebyr på kr. 5000 vil være forholdsmessig i en mindre kommune, eller for enhver type bygg.»

Uttalelsen tyder på at formålet med differensierte gebyrsatser var at kommunene skulle kunne legge til rette for lokale forhold. I Oslo kommune blir de fleste overtredelser av politivedtekten § 4-1 ilagt et gebyr på kr. 5000. Beløpet er satt både som et forebyggende element, nemlig ved at det er dyrere å få bot enn å bestille og få gjennomført rydding, men også fordi beløpet gjenspeiler alvorlighetsgraden i overtredelsen. Bymiljøetaten har også vist til at dersom de observerer bygårder hvor det ligger store mengder med snø / is på taket, blir det også vurdert om gebyrets størrelse skal økes med 50 % eller om gårdeier skal politianmeldes. Faglig sekretariat mener med dette at kravet til at det må utvises et konkret skjønn i den enkelte sak anses oppfylt.

Faglig sekretariat er i denne saken kommet til at gårdeier skulle ha hengt opp avvisere, og videre sørget for at taket, herunder markisene, ble ryddet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at Bymiljøetatens vedtak opprettholdes, og at miljøgebyrets størrelse på kr. 5000 opprettholdes.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Vedtak om ileggelse av miljøgebyret ble påklaget den 29.1.2018, og er innenfor klagefristen, jf. forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 8 første ledd. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 16.1.2018 om ileggelse av miljøgebyr nr. 3013728 for overtredelse av politivedtekten § 4-1 første ledd. Gebyret ble ilagt i medhold av forskrift nr. 600 av 19.6.2012 om kommunal håndheving av politivedtekter og forskrift nr. 577 av 6.6.2007 om politivedtekter for Oslo kommune. I dette tilfellet ble det observert snø som falt fra taket, og det var ikke satt opp avvisere.

Klager anfører at det ikke foreligger grunnlag for ileggelse av gebyr. Klager har for det første anført at en markise etter vanlig språklig forståelse ikke omfattes av begrepet «hustak».

Klagenemnda mener at fotodokumentasjonen i saken viser større mengder snø på taket, og at det ikke er hengt opp avvisere. Klagenemnda vil blant annet peke på at det ligger et tykt lag med snø på taket mellom balkongene. Videre mener klagenemnda at markiser og annet som utgjør en naturlig forlengelse av hustaket, også omfattes av gårdeiers plikt etter § 4-1. Dersom det oppstår en oppsamling av snø på en markise, må gårdeier sørge for at dette blir ryddet, da skadepotensialet er stort så lenge snøen kan rase fra høyden. At ikke gårdeiers plikter er begrenset til kun å omfatte selve hustaket, men også naturlige forlengelser av det slik som en markise, mener klagenemnda fremgår av hensynet bak politivedtekten § 4-1. Klagenemnda minner om at den som har rådighet over fast eiendom, som utgangspunkt må anses å ha plikt til å sørge for at andre som ferdes forbi ikke blir utsatt for fare eller skade.

Videre vil klagenemnda understreke at politivedtekten § 4-1 oppstiller en objektiv plikt for *gårdeier* til å føre tilsyn med taket. Dette innebærer at også gårdeier må følge med, og handle, dersom snø eller is truer med å rase ned fra taket.

Endelig anfører klager at størrelsen på miljøgebyret er for høyt, og at Bymiljøetaten ikke har vurdert overtredelsens karakter, omfang, varighet eller virkning slik forskriften krever.

Av forskrift om kommunal håndheving av politivedtekter § 6, jf. § 2 bokstav c, følger det at for overtredelse av hus- eller grunneiers plikt til å sikre ferdsel uten hinder av snø- og takras, kan ilegges overtredelsesgebyr fra 1000 til 5000 kr. I klagenemndas avgjørelse i sak 492 av 16.12.2014 står følgende:

«Klagenemnda understreker at forskriften gjelder over hele landet. Det er dermed lagt opp til en differensiering, ikke bare fra sak til sak, men også fra kommune til kommune. Klagenemnda mener at man i denne sammenheng må ta hensyn til de særegne forhold som gjør seg gjeldende i Oslo og at enhver overtredelse av plikten til å hindre snø- og takras i Oslo sentrum har et alvorlig preg. Klagenemnda minner om at enhver ansamling av snø og is på hustak i sentrumsnære strøk utgjør risiko for personskade og at skadepotensialet er spesielt stort når raset faller fra høyden.»

Klagenemnda vil her bemerke at et miljøgebyr er ment å ha en preventiv funksjon, og at gebyrets størrelse skal oppfordre gårdeiere til å handle før mengden snø og is åpenbart utgjør en fare for personskade ved ras. Bymiljøetaten har vist til at dersom de observerer bygårder hvor det ligger store mengder med snø / is på taket, blir det også vurdert om gebyrets størrelse skal økes med 50 % eller om gårdeier skal politianmeldes. Klagenemnda mener med dette at kravet til at det må utvises et konkret skjønn anses oppfylt. For utfyllende vurdering på dette punkt, viser klagenemnda til faglig sekretariats vurdering.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge, og miljøgebyret på kr. 5000 opprettholdes.

[19/01029]

Sak 269 Klage - Vedtak om avslag på søknad om beboerkort sone A (201900108)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 13.05.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 12.12.2018, om avslag på søknad av 4.12.2018 fra Bernhard Oldertøren Halvorsen (klager) om beboerkort i sone A. Vedtaket er gjort med hjemmel i forskrift om beboerparkering, Oslo kommune (beboerparkeringsforskriften).

Klager har folkeregistrert adresse i Ullern Allé 67, 0381 Oslo. Denne adressen tilhører Bydel Ullern. Videre eier klager en bolig i Maries gate 5, 0368 Oslo. Denne adressen tilhører Bydel Frogner.

Søknad om beboerkort i sone A, Bydel Frogner, ble avslått da klager ikke var folkeregistrert i sonen, og heller ikke kunne dokumentere at han falt inn under unntaksreglene i folkeregistreringsloven med tilhørende forskrift.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagers anførsler

Klager har i klagen av 12.12.2018 (dok 6) anført at han er beboer i sonen og at han faller inn under unntaksreglene til kravet om folkeregistrering i folkeregistreringsloven med tilhørende forskrift. Klager mener han tilhører «andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting» og

som «har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen», jf. beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav a andre ledd.

Klager viser til at boforholdet er dokumentert gjennom eierforhold. Han mener videre at grunnen til at han faller inn under dette unntaket er folkeregisterloven § 5-1 annet ledd. Her følger det at: *«En person som har sin døgnhvile skiftevis på to eller flere steder, registreres med bosted der vedkommende tar sin overveiende døgnhvile i løpet av enhver tolv månedersperiode.»* Klager er folkeregistrert på en adresse i Bydel Ullern, men mener han er fritatt fra kravet om å melde flytting til Majorstuen.

Videre anfører klager i brev av 21.12.2018 (dok 9) at Bymiljøetaten gjør feil når de hevder at unntaket i beboerparkeringsforskriften kun gjelder for pendlere og studenter. Klager bekrefter at han ikke er å anse som pendler, men tilhører «andre som er fritatt fra kravet om flytting». Klager har videre i brev av 4.1.2019 (dok 11) anført at det er feil at man må falle inn under folkeregisterforskriftens unntak fra å melde endre folkeregistrering for å kunne tildeles beboerkort. Han viser til at folkeregisterloven går foran folkeregisterforskriften, og at han faller inn under lovens hovedregel i § 5-1.

Vedtak om avslag på søknad om beboerkort er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd.

Bernhard O. Halvorsen jr. er part i saken, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtak, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 12.12.2018. Klagen ble fremsatt samme dag, og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, er fastsatt av Oslo bystyre den 13. juni 2012. Beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav a første og annet ledd lyder:

«a) Boforhold

Søker må bo i og være registrert i Folkeregisteret med en adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, med den begrensning at det kun tildeles én parkeringstillatelse per person.

Unntak

Studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret, som har adresse i den aktuelle beboerparkeringssonen, kan søke om parkeringstillatelse. Boforhold må dokumenteres gjennom eierforhold eller leieavtale samt den tilleggsdokumentasjon som kreves av de som utsteder tillatelsen».

Bymiljøetaten bemerker at hovedregelen for tildeling av beboerkort etter beboerparkeringsforskriften er at søker bor i og er folkeregistrert i sonen hvor vedkommende søker om beboerkort. For å kunne tildele beboerkort til personer som bor i sonen, men som av ulike grunner ikke er folkeregistrert der, er det gitt en snever adgang til å tildele beboerkort til andre.

Bymiljøetaten har i klagebehandlingen vurdert om klager faller inn under registreringsunntaket for pendlere. Det er etatens oppfatning at klager ikke kan anses som pendler etter reglene i folkeregisterforskriften og unntaket i beboerparkeringsforskriften § 5.

Bymiljøetaten er etter en samlet vurdering av sakens opplysninger ikke funnet å kunne omgjøre vedtaket, og oversendte klagen til Oslo kommunes klagenemnd den 21.12.2018, jf. forvaltningsloven § 33 tredje ledd (dok 1).

Etter at saken ble oversendt klagenemnda har klager sendt ytterligere brev. I brev av 4.1.2019 fra Bymiljøetaten til klagenemnda (dok 10), fant Bymiljøetaten det nødvendig å komme med noen bemerkninger. I brevet blir det presisert at det er et snevert unntak fra hovedregelen om folkeregistrering i sonen, som gjør at folk som eier en bolig i en sone, men som ikke er folkeregistrert på denne adressen, likevel kan bli tildelt beboerkort. Reglene om bosted følger av kapittel 5 i folkeregisterforskriften, og disse reglene er uttømmende.

Faglig sekretariat for Oslo kommunes klagenemnd, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b, eller at han eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen, jf. § 5 a annet ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilkåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller vilkårene for unntak fra hovedregelen.

I denne sammenheng har klager anført at han omfattes av folkeregisterloven § 5-1 *Hovedregel om bosted*, og at det er feil at man må omfattes av folkeregisterforskriftens unntak i kapittel 5. Faglig sekretariat vil for det første bemerke at det i folkeregisterloven § 5-1 tredje ledd er gitt hjemmel for departementet å gi utfyllende og avvikende bestemmelser fra hovedregelen i forskrift. Det er derfor ikke feil å vise til unntakene i folkeregisterforskriften. Videre følger det av folkeregisterloven § 5-2 første ledd at en person som har felles hjem med ektefelle eller barn, registreres med bosted der ektefelle eller barn er bosatt. Av utskrift fra Folkeregisteret (dok 12) fremgår det informasjon om at klagers familie også er folkeregistrert på en annen adresse enn den søknaden om beboerkort gjelder. Klager skal derfor regnes som folkeregistrert på den adressen hvor hans ektefelle og barn tar sin overveiende døgnhvile, og må, for å kunne bli tildelt beboerkort, falle inn under folkeregisterforskriftens unntak.

Unntaksbestemmelsen i beboerparkeringsforskriften § 5 a annet ledd henviser til *«studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret»*. Hvem som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret følger av folkeregisterforskriften kapittel 5, jf. folkeregisterloven § 5-1 tredje ledd.

Bymiljøetaten har i klagebehandlingen tatt utgangspunkt i registreringsunntaket for pendlere. Klager har selv bekreftet at han ikke er pendler. Faglig sekretariat vil derfor ikke vurdere dette unntaket ytterligere.

Klager har anført at han er fritatt å melde flytting i Folkeregisteret, og at han følgelig omfattes av «andre» andre som kan søke om parkeringstillatelse.

Faglig sekretariat viser til at ordet *andre* ikke kan leses isolert. Ordet må leses i sammenheng med resten av setningen: «andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret». Det er altså ikke slik at ordet «andre» er en sekkebestemmelse som gir rett til beboerkort for andre tilfeller enn det beboerparkeringsforskriften gir anvisning på. Vilåret er at man må være fritatt fra plikten til å melde flytting i Folkeregisteret. Faglig sekretariat kan ikke se at klager omfattes av unntakene for registreringsplikt i Folkeregisteret.

Videre mener klager det avgjørende er om man eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen. Faglig sekretariat vil vise til at oppstillingen av hvem som kan søke om beboerkort er uttømmende. Det er kun personer som er folkeregistrert i beboersonen, eller som er unntatt fra Folkeregisterets registreringsplikt, som har rett til å få beboerkort. Faglig sekretariat kan ikke se at det er grunnlag for å fravike beboerparkeringsforskriftens hovedregel i dette tilfellet.

Faglig sekretariat anbefaler etter dette at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. forvaltningsloven § 34. Klagenemnda skal vurdere de synspunkter som klager kommer med og kan ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klagenemnda er derfor ikke bundet av klagers anførsler.

Klagefristen er 3 uker fra da parten mottok underretting om vedtaket, jf. beboerparkeringsforskriften § 10, jf. forvaltningsloven § 28 annet ledd. Vedtak om avslag ble fattet den 12.12.2018. Klagen ble fremsatt samme dag, og er rettidig fremsatt. Øvrige vilkår for klagebehandling er oppfylt.

Saken gjelder søknad om beboerkort i Bydel Frogner. Forskrift om beboerparkering, Oslo kommune, § 5 fastsetter vilkår for innvilgelse av slik parkeringstillatelse. Det stilles krav til både bosted og til kjøretøy. Begge må være oppfylt for at beboerkort kan innvilges.

Det er ikke bestridt at klager eier eller disponerer kjøretøy i medhold av beboerparkeringsforskriften § 5 bokstav b, eller at han eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen, jf. § 5 a annet ledd. Klager har imidlertid folkeregistrert adresse utenfor sonen.

Hovedregelen for rett til beboerkort, er at søker bor i og er folkeregistrert i den aktuelle beboerparkeringssonen. Det er klart at klager ikke oppfyller dette vilåret, og spørsmålet er derfor om han oppfyller vilkårene for unntak fra hovedregelen.

Hva gjelder klagers anførsel om at han faller inn under folkeregisterlovens hovedregel om bosted i § 5-1, viser klagenemnda til faglig sekretariats vurdering.

Unntaksbestemmelsen i beboerparkeringsforskriften § 5 a annet ledd henviser til «*studenter og andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret* ». Hvem som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret følger av folkeregisterforskriften kapittel 5, jf. folkeregisterloven § 5-1 tredje ledd.

Bymiljøetaten har i klagebehandlingen tatt utgangspunkt i registreringsunntaket for pendlere. Klager har selv bekreftet at han ikke er pendler. Klagenemnda vil derfor ikke vurdere dette unntaket ytterligere.

Klager har anført at han er fritatt å melde flytting i Folkeregisteret, og at han følgelig omfattes av «andre» andre som kan søke om parkeringstillatelse.

Klagenemnda viser til at ordet *andre* ikke kan leses isolert. Ordet må leses i sammenheng med resten av setningen: «andre som er fritatt fra kravet om å melde flytting til Folkeregisteret». Det er altså ikke slik at ordet «andre» er en sekkebestemmelse som gir rett til beboerkort for andre tilfeller enn det beboerparkeringsforskriften gir anvisning på. Vilkåret er at man må være fritatt fra plikten til å melde flytting i Folkeregisteret. Klagenemnda kan ikke se at klager omfattes av unntakene for registreringsplikt i Folkeregisteret.

Videre mener klager det avgjørende er om man eier bolig i den aktuelle beboerparkeringssonen. Klagenemnda vil vise til at opplistingen av hvem som kan søke om beboerkort er uttømmende. Det er kun personer som er folkeregistrert i beboersonen, eller som er unntatt fra Folkeregisterets registreringsplikt etter folkeregisterforskriften, som har rett til å få beboerkort. Det at man er eier av en leilighet i en beboerparkeringszone gir ikke automatisk rett til beboerparkeringstillatelse. Klagenemnda kan ikke se at det er grunnlag for å fravike beboerparkeringsforskriftens hovedregel i dette tilfellet.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/01087]

Sak 297 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 28. mai 2019

Saken gjelder:

Protokollen legges frem ved møtets slutt.